

Ben Seni Gözden Çıkarttım

– AyserÖZBAKIR · 15 Kasım 2013

Mazi olup silinirsin hatırlanmaz hiç bir ânın,
Belki el-âlem tanıyor, ben seni gözden çıkarttım...
Sahi senin ismin neydi! unutuldu adın-sanın,
Dil ıslak yerde anıyor, ben seni gözden çıkarttım...

Etrafımızda pervane koruyucu melekleri,
Seni-beni temsil için dua zikreder dilleri,
Bizim için niyazdalar semaya açık elleri,
Seni yanımda sanıyor ben seni gözden çıkarttım...

Üstüme basıp çıksan da seviyeme ermeyesin,
Gölge yerlerde sürünsün sakın ha el sürmeyesin,
Ne görün, ne sesin çıksın söze fırsat vermeyesin,
Ağzımda sözler kanıyor ben seni gözden çıkarttım...

Kanımlı sızlatıyorsun hücrelerimde sancısın,
Canı, (canlarımı) yaktın senin de canın acısın,
Yoldan geçen din kardeşim, sen yedi kat yabancısın,
“Dokun” deme el yanıyor, ben seni gözden çıkarttım...

Ayser ÖZBAKIR